

Toegankelijk tuinieren

Ralph Stoové heeft de ziekte van Bechterew, een vorm van reuma. Hij loopt met krukken of gebruikt een rolstoel. Omdat hij een passie heeft voor tuinieren, begon hij een Facebookgroep voor tuin- en natuurliefhebbers met een lichamelijke beperking. In dit artikel vertelt hij erover.

column

Niet spuwen!

Er zijn mensen die blijkbaar de onbedwingbare neiging hebben om op straat te spugen. En dan bedoel ik niet overgeven of braken. Ik heb het over mensen die op onsmakelijke wijze speeksel vanuit de mond op het plaveisel deponeren. Rochelen zou je ook kunnen zeggen, maar daar wordt het nóg viezer van vind ik. En je hoort er denkbeeldig het geluid ook meteen bij. Spuwen heet het officieel, geloof ik.

Sommige mensen doen dat te pas en te onpas. Tegen die mensen zou ik willen zeggen: 'Zeg sommig mens, hou daar-es mee op joh, vieslap, smeerpeuk!' Want los van het feit dat het spuwen op zich er al best onsmakelijk uitziet, blijft dat spuw (als 'spuwen' het correcte woord is, zal het product ervan wel spuw heten) best wel een tijdje liggen. Midden op het trottoir, waar ik er even later doorheen rol met één van mijn banden. Een ander loopt er misschien ook doorheen met zijn of haar schoenen, maar de meeste mensen grijpen niet na iedere stap hun schoenzool even vast. Ik doe dat dus wel. Althans, mijn band.

Dus als ik in de lunchpauze - na mijn boterhammetje naar binnen te hebben gemoffeld - mijn banaan ga uitlaten, vind ik het op z'n zachtst gezegd onprettig om met andermans spuw aan mijn vingers terug te komen. En dan weet ik nog geeneens of het misschien coronaspuw was, want dat kan ook nog eens een keer! En om nou na elke banaanuitlaatsessie de GGD te gaan zitten bellen lijkt me ook niet de bedoeling. Ik weet sowieso niet of je andermans spuw kan laten testen.

Dus meneer Rutte, als er nog een persco komt: spuwverbod graag! Ik ben ook razend benieuwd wat Irma daarvan bakt.

BURUGO
FACEBOOK.COM/BURUGOCOLUMNS

'Het hoofddoel is om tips en tricks te delen'

Veel mensen kunnen ontzettend genieten van hun balkon, tuin of dakterras. Wanneer je echter met een beperking te maken krijgt, kan het tuinieren wat uitdagingen geven. Dat ondervond ik ook en daarom startte ik de Facebookgroep Toegankelijk Tuinieren. Iedereen met een fysieke beperking die liefhebber is van flora en fauna is er welkom. Vaak zijn Facebookgroepen gericht op lotgenoten met één bepaalde aandoening of ziekte. Maar met de tuingroep hoop ik mensen met verschillende fysieke beperkingen samen te brengen. Onze verbindende factor is onze gezamenlijke groene hobby. Het hoofddoel is om tips en tricks te delen, om zo het tuinieren leuk te houden of weer leuk te maken. En je groene oase mag je natuurlijk ook gewoon showen als je daar trots op bent.

Het idee

Zelf heb ik in een grijs verleden een bos- en natuurbeheeropleiding gedaan en ik woon met mijn lieflijke eega in een boshuisje in de buurt van Harderwijk. Toen ik daar kwam wonen, was ik nog goed ter been. Onze flinke bostuin vind ik schitterend en ik geniet ervan om buiten te zijn. We hebben soms zelfs edelherten in de tuin. Drie jaar geleden begonnen mijn fysieke uitdagingen en moest ik steeds meer tuinklusjes overlaten aan mijn vrouw. Ik wilde die zelf weer zoveel mogelijk doen en zocht naar tips van anderen met een beperking. Maar in de 'gewone' tuingroepen op Facebook kwam ik niet veel verder. Toen ik bij een rollersgroep min of meer toevallig een gesprek over tuinieren had, ontstond het idee voor de Facebookgroep. Die was er namelijk nog niet.

Het onderwerp

In Toegankelijk Tuinieren gaat het uiteraard over de planten in je tuin of op je balkon. Hoe kun je bijvoorbeeld je tuin het beste inrichten zodat je er, ondanks je beperking, optimaal van kunt genieten? Of wat voor soort snoeigereedschap is handig wanneer je je handen niet goed kan gebruiken? Veel tuinliefhebbers houden van erfdieren, zoals kippen of geiten. Deel dus gerust handige tips over hoe je je dierenverblijf zo inricht dat je er met een rolstoel of rollator in kan om je dieren te verzorgen of het hok schoon te maken. En het hoeft zeker niet allemaal handicapgerelateerd te zijn. Verhalen over hoe je planten simpelweg in leven houdt, mogen ook.

Delen in passie

Niet iedere groenliefhebber heeft natuurlijk zelf een tuin of andere groene omgeving. Dan kan het fijn zijn om te vertellen over hoe je een bezoek aan een park of bos hebt beleefd. Of om mee te genieten van andermans tuinen. Sowieso van schitterende plaatjes, maar ik zou het liefste zien dat mensen ook letterlijk bij elkaar in de tuin kunnen kijken. Mijn buurman heeft een schitterende tuin en doet als meester-hovenier mee aan landelijke opentuinendagen. Maar in zijn tuin kom je met een rolstoel niet ver. Hoe mooi zou het zijn als we binnen Toegankelijk Tuinieren leden hebben met schitterende, toegankelijke tuinen die ze af en toe openstellen? Delen in je passie is immers supergaaf.

Liefhebbers kunnen zich aanmelden bij Toegankelijk Tuinieren op Facebook. Wil je alvast wat tips? Dan kun je ook eens kijken op www.natuurzonderdrempels.nl/aangepast-tuinieren. Daar is een brochure opgenomen over aangepast tuinieren. Hij is weliswaar erg oud, maar geeft nog bruikbare informatie.

